

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 4. maja 1905.

Treść: (№ 68—72.) 68. Rozporządzenie, dotyczące zmiany taryfy dla podległych należyciom dodatków czasopism. — 69. Rozporządzenie, dotyczące zmiany terminów wpłaty dla podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna. — 70. Obwieszczenie, dotyczące ustanowienia podatkowego i sądowego urzędu depozytowego w Bolszowcach w Galicyi. — 71. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna do powiatu sądowego Sanok w Galicyi. — 72. Rozporządzenie, dotyczące udzielenia, przedłużenia i zmiany koncesyi dla prywatnych urządzeń sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) i elektrycznych.

68.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. marca 1905,

dotyczące zmiany taryfy dla podległych należyciom dodatków czasopism.

Postanowienia §u 3 regulaminu taksy pocztowej (rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 25. listopada 1899, Dz. u. p. Nr. 231) o nadzwyczajnych dodatkach do czasopismu zmienia się, jak następuje:

Jako nadzwyczajne dodatki do czasopism dopuszcza się tylko druki do 30u gramów wagi. Opłata pocztowa wynosi za każdy dodatek do 10u gramów $\frac{1}{3}$ halerza, ponad 10u do 20u gramów $\frac{2}{3}$ halerza a wyżej 20u do 30u gramów 1go halerza. Ułamki halerzy zaokrągla się na całe halerze.

Te stopy opłaty pocztowej będą stosowane także w obrocie z Bośnią i Hercegowiną. W obrocie z Węgrami obowiązują i nadal dotychczasowe stopy porta.

Call wlr.

69.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. kwietnia 1905,

dotyczące zmiany terminów wpłaty dla podatku domowo-czynszowego w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1894, Dz. u. p. Nr. 110, dotyczącej upoważnienia Ministra skarbu do zmiany terminów wpłaty podatku domowo-czynszowego, rozporządza się, by podatek domowo-czynszowy, który według dotychczas obowiązujących postanowień w okręgach podatkowych Czeskiej Lipy i Pilzna miał być płatny w ratach kwartalnych z góry a to zapadłych dnia 1. stycznia, 1. kwietnia, 1. lipca i 1. października, na przyszłość w okręgach tych uiszczany był w czterech jednokowych ratach, zapadłych dnia 1. lutego, 1. maja, 1. sierpnia i 1. listopada każdego roku.

Po myśli ostatniego ustępu §u 7 ustawy z dnia 9. lutego 1882, Dz. u. p. Nr. 17, te same terminy mają obowiązywać także dla wpłaty 5⁰/₁₀₀ podatku od czystego dochodu z budynków, tytułem budowy całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego uwolnionych.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. lipca 1905.

Kosel wlr.

70.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 25. kwietnia 1905,

dotyczące ustanowienia podatkowego i sądowego urzędu depozytowego w Boleszowcach w Galicyi.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 1. listopada 1904 ustanawia się w Boleszowcach w Galicyi podatkowy i sądowy urząd depozytowy dla gmin, wcielonych po myśli rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 24. września 1899, Dz. u. p. Nr. 189, do powiatu sądowego tej samej nazwy.

Urząd ten rozpocznie działalność swoją równocześnie ze sądem powiatowym na dniu 1. czerwca 1905.

Z chwilą tą zostają gminy: Boleszowce, Bouszów, Bybło, Chochoniów, Dytatyn, Hanowce, Herbutów, Jabłonów, Konkolniki, Kunaszów, Podszumłańce, Popławniki, Skomorochy nowe, Skomorochy stare, Słobódka boleszowiecka, Słobódka konkolnicka, Zagórze konkolnickie i Żelibory z okręgu podatkowego Bursztyn wyłączone a do okręgu podatkowego Boleszowce przydzielone.

Kosel wtr.

71.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. kwietnia 1905,

dotyczące przydzielenia gmin i obszarów dworskich Dobra szlachecka i Dobra rustykalna do powiatu sądowego Sanok w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminy i obszary dworskie Dobra szlachecka i Dobra rustykalna z powiatu sądowego Bircza a przydziela się do powiatu sądowego Sanok.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1. czerwca 1905.

Klein wtr.

72.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 28. kwietnia 1905,

dotyczące udzielenia, przedłużenia i zmiany koncesyi dla prywatnych urządzeń sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) i elektrycznych.

Na zasadzie najwyższego postanowienia z dnia 19. kwietnia 1905 w wykonaniu Najwyższego Pisma gabinetowego z dnia 16. stycznia 1847 (dekret kancelaryi Nadwornej z dnia 25. stycznia 1847, l. 2581, zb. u. adm. Nr. 9) zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustawienie i utrzymywanie w ruchu sygnałowego urządzenia telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego jest przywiązane do koncesyi państwowej, o udzielenie której wniesić należy podanie na piśmie ostemplowane, zaopatrzone planem trasy i wzorem połączenia po trzy egzemplarze jednego i drugiego.

Do urządzeń jednak sygnałowych telefonicznych (telegraficznych) lub elektrycznych, które właściciel wewnątrz budynków lub na ogrodzonych kawałkach gruntu do niego należących ustawi a z innymi przewodami elektrycznymi nie łączy, koncesya nie jest potrzebna.

§ 2.

Nadanie koncesyi do ustawienia i puszczenia w ruch prywatnego urządzenia sygnałowego telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego przysłuży Ministerstwu handlu, które na podanie według własnego uznania rozstrzyga.

§ 3.

Koncesyi na prywatne urządzenia telefoniczne (telegraficzne) udziela się z reguły na lat pięć; na prośbę koncesjonariusza można ją jednak przedłużyć.

Dla elektrycznych urządzeń sygnałowych udziela się koncesyi z prawem cofnięcia jej z reguły na czas potrzeby.

§ 4.

Do każdego rozszerzenia lub zmiany koncesyonowanego urządzenia sygnałowego telefonicznego (telegraficznego) lub elektrycznego potrzeba poprzedniego zezwolenia Ministerstwa handlu.

Do prośby pisemnej o nie należy dołączyć plan trasy, przedstawiający rozszerzenie, lub zmianę, jakoteż wzór połączenia — i to po trzy egzemplarze jednego i drugiego.

§ 5.

Ministerstwo handlu lub w jego imieniu i zleceniu Dyrekcyja poczt i telegrafów wygotowuje na nadanie koncesyi dokument koncesyjny (załącznik A).

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo, ogólne postanowienia dokumentu koncesyjnego ewentualnie w drodze rozporządzenia ustalić i nadto osobne warunki, gdyby się w pojedynczym przypadku okazała tego potrzeba, w dokumencie koncesyjnym zaznaczyć.

Na przedłużenie koncesyi, jako też na zezwolenie do rozszerzenia, względnie zmiany koncesyowanego urządzenia wystawia Ministerstwo handlu lub w jego imieniu i zleceniu Dyrekcyja poczt i telegrafów dokument dodatkowy odnoszący się do pierwotnego dokumentu koncesyi.

§ 6.

Koncesyonaryusz urządzenia telefonicznego (telegraficznego) uiszcza administracyi państwa z reguły roczną należność, przez Ministerstwo handlu wymierzaną. Urządzenia telefoniczne (telegraficzne), w celach dobra publicznego ustawiane (zwłaszcza przyrzędy pożar sygnalizujące) mogą być od tej należności uwolnione.

Urządzenia sygnałowe wolne są od wszelkiej należności.

§ 7.

Jeżeli wniesiono prośby o przedłużenie takich koncesyi, które w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia już były nadane, lub też prośbę o ze-

zwolenie na rozszerzenie względnie zmianę koncesyi przed tym czasem nadanej, natenczas należy w razie zezwolenia wygotować nowe dokumenty koncesyjne po myśli przepisów §u 5tego rozporządzenia.

§ 8.

Jeżeli koncesyonaryusz pomimo kilkakrotnego wezwania nie czyni zadość zarządzeniom telegraficznej władzy państwowej lub też postępuje wbrew postanowieniom tego rozporządzenia względnie dokumentu koncesyjnego, a w końcu jeżeli tego dobro publiczne wymaga, może Ministerstwo handlu uznać koncesyę za wygasłą.

W tym przypadku koncesyonaryusz jest obowiązany urządzenie w terminie przez władzę oznaczonym na własny koszt usunąć. Gdyby koncesyonaryusz zlecenia tego w terminie nie wypełnił, natenczas na koszt jego zostanie urządzenie przez organy telegraficznej administracyi państwowej usunięte.

Analogiczne zastosowanie będzie mieć postanowienie to w przypadku, gdyby prywatne urządzenie sygnałowe telefoniczne (telegraficzne) lub elektryczne ustanowiono bez poprzednio uzyskanej koncesyi.

§ 9.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. czerwca 1905.

Równocześnie znosi się wszelkie w sprzeczności z niem zostające przepisy.

Call wir.

Dokument koncesyjny.

Ministerstwo handlu nadaje

 koncesję na ustawienie i puszczenie w ruch prywatnego urządzenia sygnałowego, telefonicznego (telegraficznego) elektrycznego w celu

 między

 pod następującymi warunkami.

Artykuł 1.

Urządzenie
 ma być wykonane dokładnie podług szkicu trasy, stanowiącego integralną część składową tego dokumentu koncesyjnego i można z niem połączyć stacje

Łączenie tych stacji jak i ich wewnętrzne urządzenie winno dokładnie odpowiadać wzorowi łączy, który również stanowi integralną część tego dokumentu.

Artykuł 2.

Bez pozwolenia Ministerstwa handlu nie wolno przewodu
 przymocowywać do punktów oparcia państwowych (kolejowych) przewodów telegraficznych lub telefonicznych lecz jedynie tylko na własnych podporach układać.

Jeżeli się dla tego przewodu
 obierze trasę, która bieży równoległe z państwowymi (względnie kolejowymi) przewodami telegraficznymi lub telefonicznymi, natenczas musi być on przeprowadzony w jak największem oddaleniu od przewodów państwowych, względnie kolejowych, co najmniej zaś na 10 metrów.

Krzyżować się z przewodami państwowymi względnie kolejowymi może przewód
 tylko pod kątem ostrym i to w odległości przynajmniej jednego metra.

Artykuł 3.

Koncesyjonowanego urządzenia nie wolno w żadnym punkcie łączyć z innym telegraficznym lub telefonicznym urządzeniem (państwowym, kolejowym lub obcym prywatnym).

Używać tego urządzenia może wedle potrzeby tylko koncesyonaryusz a korzystanie z niego w celach innych, jak na wstępie tego dokumentu podanych, zwłaszcza opłatne, ze strony kogoś trzeciego, jest wykluczone.

Artykuł 4.

Do każdego rozszerzenia i zmiany koncesyjonowanego urządzenia potrzeba poprzedniego zezwolenia Ministerstwa handlu.

Artykuł 5.

(Przy koncesjach na telefoniczne [telegraficzne] urządzenia dobru publicznemu służące.)

Ze względu na interes publiczny, któremu służy to urządzenie, należytości rozpoznawczej się nie przepisuje.

Artykuł 5

Od każdej grupy przyrządów, która do tego urządzenia wcielona, samoistną
 stację stanowi, winien koncesyonaryusz tytułem należytości rozpoznawczej rocznie
 uiszczać.

.

Zobowiązanie to rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca po otwarciu ruchu dotyczącej stacji a kończy się z ostatnim dniem tego miesiąca, w którym Dyrekcya poczt i telegrafów w
 otrzyma pisemne oznajmienie o zwinięciu poszczególniej stacji względnie całego urządzenia.

Należytości te winno się uiszczać do kasy Dyrekcji pocztowej w
 w ratach półrocznych a to w dniu 1. stycznia i 1. lipca płatnych.

Artykuł 6.

Koncesję tę, licząc od dnia dzisiejszego, nadaje się na przeciąg lat pięciu.

Po upływie tego czasu, dalsze używanie koncesyjonowanego urządzenia zawisłem jest od ponownego udzielenia koncesyi, o które koncesyonaryusz przynajmniej na 6 tygodni przed jej upływem w Dyrekcji poczt i telegrafów w
 ma podanie wniesić.

(Przy urządzeniach sygnałowych artykuł 6 odpada.)

(Przy urządzeniach sygnałowych artykuł 5 odpada.)

Gdyby koncesyonaryusz zlecenia tego w terminie oznaczonym nie wypełnił, zostanie urządzenie na koszt jego przez organa administracyi telegrafów państwowych usunięte.

Ministerstwo handlu zastrzega sobie prawo — w razie wygaśnięcia koncesyi wykupienia urządzenia za odpowiedniemi odszkodowaniem w całości lub w części.
